

Written by - பரோசிரியர் மெளன்டர் -

Friday, 27 March 2020 17:28 - Last Updated Friday, 27 March 2020 17:48

பிறவிதோறும் அறிவதைத் தடேவணேட்டும். பிறவி தோறும் அருஞ்செயல் புரியவணேட்டும். இதுவே யுலிசஸின் நோக்கு. எனினும் அவனுக்கு வயது சனென்றுவிட்டது. கிழவனாகி விட்டான். இறப்பதற்கு இன்னும் சில நாட்கள் தான் உண்டது. இறப்பதைப் பற்றிக் வலதைப் படவணேட்டிய யுலிசஸ் அதைப் பற்றிக் கிஞ்சித்தும் கவலை கொள்ளாது வாழும் நாளை அர்த்தமுடையதாகக் எண்ணுகிறான்.

“யாண்டு பல கழிந்தன ஈண்டு இப்பிறவியில்
ஏஞ்சி நாள் ஒரு சிலவே அங்கவலை
புதுப் பயன் விளையும் நாளாகுக.”

எனக் கஹும் அவனது கஹ்றில், எஞ்சிய நாளையும் பயனுடன் கழிக்க வணேட்டும் என்ற வாழ்க்கைப் பிடிப்பும் புலனாகின்றது.

நடைமுதிர்ந்து விட்டது. திரை விழுந்து விட்டது. தோற்றம் மாறிவிட்டது. உடல் இயக்கம் குறைந்து விட்டது எனினும் அவனது ஆசையைப் பாருங்கள்:

"விதிப்பட மக்கள் யாத்த எல்லையினிகந்து
கணகடற் குளிக்கும் வான் மீன்போல
அறிவு நிறைதற் கிவ் அயல் கடல் கடக்க
நரமுகுதிர் உள் ளம் நாடி நின்றதுவே"

மஹிப்பு அவனுக்கு ஒருதலை இல்லலை. அறிவுதடேதலவே அவனது வடேக்கை. சாதல் வருமுகுன் இன்னும் இன்னும் எனப் பயன் தரு காரியங்கள் புரிவதே அவன் நோக்கு. தான் மாதிரி அப்படிச் செய்வது குறுகிய நோக்கு. ஏனையோரையும் தான் கண்ட உன்னதவழி அழைப்பது விசால நோக்கு. நண்பர்களையும் தன்னுடன் அழகைக் கிறான் யுலிசஸ்.

“வம்மின் நண்பீர், என்னுடன் உழைநீர்
யானும் நீரும் ஆண்பினில் முதிர்ந்தனம்
மஹிப்பினும் வினையுள். ஆக்கமும் உளவே
சாதல் எய்துமுகுன் மதேகவுடைய செயல் சில புரிகுவம்.”

என்பது அவன் அழைப்பு. ‘மஹிப்பினும் வினையுள்’ என்ற அடிகள் நயமிக்கவை. மஹிப்பு நிலையிலும் செய்வதற்கு அதிகம் உண்டது என நினகைக்கிறான். மஹிப்பு அவனதைப் பயப்படுதலில்லை. சாவதற்கு முன்னரும் ஏதும் செய்ய வணேட்டும் என்பதே அவன் எண்ணம்.

“இரிந்தன பலவெனின் இருப்பவும் பலவே” என்கிறான்.

இவ்வரிகளில் அவன் உலக நோக்கு புலப்படுகிறது. இவ்வலகத்தலை மலேமும் மலேமும் அறிய, மலேமும் மலேமும் துயக்க,

வயதோதிப்பப் பருவத்திலும் அறிய, மரணம் வரும் வரை அறிய நினகைக்கும் யுலிசஸ், காலம் சனென்ற நீர் வலை பொன்னையனை ஞாபகப்படுத்துகிறான்.

நம்முன் வாழ்ந்து காலமான நீர் வலை பொன்னையனை நான் எனது பல்கலகைக் கழக

